

Co mogę zrobić na rzecz pokoju?

Św. Josemaría zaprasza nas do rozważania o pokoju, prawdzie, jedności i sprawiedliwości: Jak trudne wydaje się czasem pokonanie przeszkód, które uniemożliwiają współzycie między ludźmi! A przecież my, chrześcijanie, jesteśmy powołani do dokonywania tego wielkiego cudu braterstwa. Pan chce, aby Jego synowie byli obecni na wszystkich uczciwych drogach ziemskich i rozrzucali ziarno porozumienia, przebaczenia, współzycia, miłości i pokoju. - A ty, co robisz?

02-09-2013

Błogosławieni, którzy wprowadzają pokój, albowiem oni będą nazwani synami Bożymi (Mt 5, 9)

Misja chrześcijan

Pan chce, aby Jego synowie byli obecni na wszystkich uczciwych drogach ziemskich i rozrzucali ziarno porozumienia, przebaczenia, współzycia, miłości i pokoju.

- A ty, co robisz?

Kuźnia, 373

Zadanie chrześcijanina: zagłuszyć zło w obfitości dobra. Nie chodzi tylko o piętnowanie zła ani o to zasłanianie się szańcem negacji. Przeciwnie: żyć z afirmacją, z pełnią optymizmu, z młodzieńczością, radością i pokojem; patrzeć z wyrozumiałością na

wszystkich: na tych, którzy idą za Chrystusem i na tych, którzy Go opuszczają albo Go nie znają.

Ale wyrozumiałość nie oznacza kapitulacji ani obojętności lecz aktywność.

Bruzda, 864

Twoje życie - twoja praca - nie może być nastawione negatywnie, przepojone postawą “przeciw”. Jest i musi być afirmacją, optymizmem, młodością, radością i pokojem.

Kuźnia, 103

Kiedy ci mówię o “dobrym przykładzie” pragnę ci też przypomnieć że winienesz posiadać wyrozumiałość i wybaczać, że winienesz napełnić świat pokojem i miłością.

Kuźnia, 560

Ci, co widzą przeciwników tam, gdzie są tylko bracia, zaprzeczają czynami swemu powołaniu chrześcijańskiemu.

Bruzda, 869

Przez agresywną polemikę, która upokarza innych, rzadko można rozwiązać jakiś problem. I oczywiście, nigdy nie osiąga się wyjaśnienie sprawy, kiedy pomiędzy dyskutującymi znajdzie się jakiś fanatyk.

Bruzda, 870

Z łaską Bożą

Oczywistą oznaką człowieka Bożego, jest pokój w duszy: posiada “pokój” i nosi “pokój” osobom, z którymi się spotyka.

Kuźnia, 64

Pokój, prawda, jedność, sprawiedliwość. Jak trudne wydaje

się czasem pokonanie przeszkód, które uniemożliwiają współżycie między ludźmi! A przecież my, chrześcijanie, jesteśmy powołani do dokonywania tego wielkiego cudu braterstwa: osiągnięcia z łaską Bożą tego, że ludzie będą traktować się po chrześcijańsku, jedni drugich brzemiona nosząc, praktykując przykazanie miłości, które jest więzią doskonałości i streszczeniem prawa.

To Chrystus przechodzi, 157

W imię tej zwycięskiej miłości Chrystusa, my, chrześcijanie, powinniśmy wyjść na wszystkie ziemskie drogi, żeby być siewcami pokoju i radości, poprzez nasze słowa i czyny. Powinniśmy walczyć - w walce pokoju - przeciwko złu, przeciwko niesprawiedliwości, przeciwko grzechowi, żeby w ten sposób głosić, iż obecna kondycja ludzka nie jest ostateczna; że miłość Boża, objawiona w Sercu Chrystusa,

przyniesie chwalebne zwycięstwo duchowe ludzi.

To Chrystus przechodzi, 168

W dzisiejszej Mszy św., w bezkrwawym odnowieniu krwawej ofiary Kalwarii, Jezus — Kapłan i Ofiara — oddaje się za grzechy ludzi. Obyśmy nie zostawili Go w osamotnieniu, niech wznieci się w piersi naszej gorące pragnienie bycia z Nim u stóp Krzyża; niech wzmacnia się nasze wołanie do Ojca, Boga miłosiernego, by przywrócił pokój światu, pokój Kościołowi, pokój sumieniom. Gdy tak uczynimy, spotkamy — pod Krzyżem — Najświętszą Maryję Pannę, Matkę Boga i Matkę naszą. Prowadzeni Jej błogosławioną ręką dojdziemy do Jezusa, a przez Niego do Ojca i Ducha Świętego.

Nadprzyrodzony Cel Kościoła, 17

Pokój, pokój!, mówisz. — Pokój jest...
dla ludzi “dobrej” woli.

Droga, 759

Jak możesz mieć pokój, jeżeli
pozwalasz się powłóczyć — wbrew
"impulsom" łaski — tym
namiętnościom, których nawet nie
zamierzasz opanować?

Niebo przyciąga cię ku sobie; ale ty
— właśnie ty: nie szukaj wymówek!
— wolisz iść na dół... I w ten sposób
rozszarpujesz się wewnątrz.

Bruzda, 851

Poruszyć Serce Chrystusa

Przypomnijcie sobie scenę
opowiedzianą nam przez św.
Łukasza, w której Jezus przechodził
niedaleko miasteczka Nain. Chrystus
widzi boleść tamtych osób, które
napotkał przypadkowo. Mógł ich
minąć albo poczekać na wezwanie,

prośbę. Nie odchodzi jednak ani nie czeka. Podejmuje inicjatywę, poruszony żalem owdowiałej kobiety, która utraciła jedyne, co jej pozostawało, swojego syna.(...)

Pan jednak nie zachowuje się w sposób sztuczny, na pokaz: czuje się szczerze poruszony cierpieniem tej kobiety i nie może pozostawić jej bez pocieszenia. I rzeczywiście, podszedł do niej i powiedział jej: nie płacz. Jakby chciał dać jej do zrozumienia: nie chcę cię widzieć we łzach, ponieważ przyszedłem przynieść ziemi radość i pokój. Potem następuje cud, przejaw mocy Chrystusa Boga. Najpierw jednak było wzruszenie Jego duszy, oczywisty przejaw delikatności Serca Chrystusa Człowieka.

To Chrystus przechodzi, 166

Chrześcijanin żyjący w zjednoczeniu z Sercem Jezusa może mieć tylko te cele: pokój w społeczeństwie, pokój

w Kościele, pokój we własnej duszy,
pokój Boga, który się dopełni, kiedy
przyjdzie do nas Jego Królestwo.

To Chrystus przechodzi, 170

Tak jak Chrystus przeszedł dobrze
czyniąc po wszystkich drogach
Palestyny, wy na ludzkich ścieżkach
rodziny, społeczności świeckiej,
relacji związanych z codzienną pracą
zawodową, kulturą czy
wypoczynkiem, również musicie
dokonywać wielkiego zasiewu
pokoju.

To Chrystus przechodzi, 166

Stosujący przemoc zawsze traci,
choćby wygrywał pierwszą
bitwę..., gdyż na końcu czeka go
samotność za murami jego
niewyrozumiałości dla ludzi.

Bruzda, 867

pdf | dokument generowany
automatycznie z <https://opusdei.org/pl-pl/article/co-moge-zrobic-na-rzecz-pokoju/> (15-12-2025)